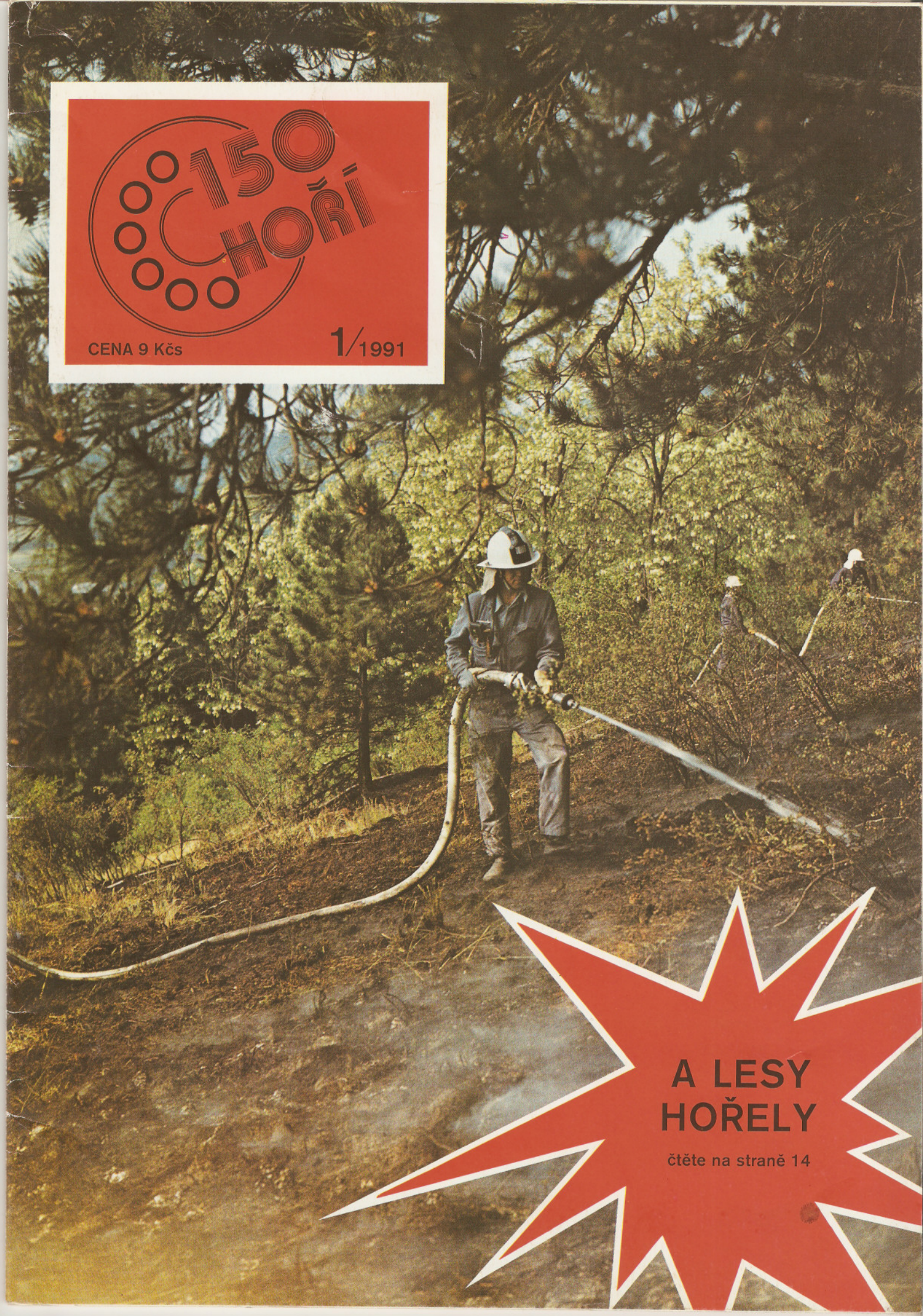

CENA 9 Kčs

1/1991

**A LESY
HOŘELY**

čtěte na straně 14

POŽÁRNÍCI DOKÁŽÍ UDĚLAT SNÍH I V LÉTĚ.

Foto Vladimír ČERNÍK

20-21

Když pan Bohumil Duhaýský a jeho žena nastupovali v Železném Brodě do vlaku, netušili, jak dramatické chvíle je čekají. Za stanicí Spálov se motorový osobní vlak střetl s manipulačním vozem. Neštěstí 12 lidí nepřežilo...

12

„U nás v okrese našli profesionální a dobrovolní požárníci už dávno společnou řeč, a je to vidět. Mám je rád, protože si nestěžují, nepláčí, ale chtějí dělat,“ řekl předseda někdejšího ONV Frýdek-Místek ing. Jaroslav Menšík při sledování XX. ročníku soutěže o Beskydský pohár. Sportovní výkony závodníků přesvědčily i o dalších kvalitách požárníků.

Z OBSAHU

10

Príslušníci hasičského útvaru Prahy přispěli na podzim minulého roku k rozřešení už tak neklidné hladiny života v hlavním městě stávkovou aktivitou.

JAK PŘIPRAVOVAT KOLEKTIVNÍ SMLOUVY – 1. část (ze zahraničních materiálů) strana 4

STAROSTÍ AŽ NAD HLAVU – rozhovor s předsedou FOSPP Josefem Richterem (Jiří Černý) strana 4

PEVNOST JE VE VOLNOSTI (ing. Josef Molinaro) strana 6

STROJNÍ SLUŽBA (Milan Tesař) strana 7

NA POMOC VELITELŮM (ing. Zdeněk Hanuška) strana 6

NORMY ZNALOSTÍ (ing. Jaroslav Šíkula) strana 9

TECHNIKŮM POŽÁRNÍ OCHRANY (Josef Černý) strana 9

NÁSLEDKY HORKÉHO LÉTA (ing. Vladimír Vonásek) strana 11

JAK S POHONNÝMI HMOTAMI (Josef Černý) strana 14

OPEL KONTRA FAVORIT (ing. Ivana Šojková) strana 16

MILIÓNY V PLAMENECH PO PŮL ROCE (Václav Hladík) strana 18

PRÁVNÍK RADÍ (JUDr. Jiří Smerdul) strana 22

PATENTOVÁ HLÍDKA (ing. Bohumila Jennerálová) strana 22

PŘEDPISY A POŽÁRNÍ OCHRANA strana 23

PYROMEETING 91 strana 25

POMOC Z NEBES (ing. Pavel Rybář) strana 26

MAGAZÍN POŽÁRNÍKŮ

Číslo 1/1991

Ročník I.

Vydává hlavní správa Sboru PO MV ČR v nakladatelství PANO-RAMA, Háfkova 1, 120 72 Praha 2, pošt. schr. 75.

Séfredaktor

Jiří Černý

Zástupce

Jana Krejčová

Odborný poradce

mjr. PO ing. Lubomír Pešek

Grafická úprava

dr. Karel Helmich

Sekretariát

Alena Šídová

Adresa redakce: Na Perštýně 11, 110 00 Praha 1, pošt. schr. 1085.

Telefon 21 21 42 10,

21 21 42 11

Telex 122612

Fax 02/220768

Tisknou Moravské tiskárny, s. p., provoz 11, Olomouc, Studentská třída 5, PSČ 771 64.

Rozšiřuje PNS. Informace o předplatném podá a objednávky přijímá každá administrace PNS, pošta a doručovatel.

Časopis vyjde v roce 1991 osmkrát. Roční předplatné je 72 korun, pololetní 36 Kčs. Cena výtisku 9 Kčs.

Nevyžádané příspěvky se nevracejí.

INDEX 47428

ISSN 0682-8467

Číslo 1/1991 bylo dáno do tisku 5. listopadu 1990. Expedice 25.–28. ledna 1991.

Foto na první straně obálky Jiří Černý.

... A PŘÍŠTĚ

EXPEDICE POŽÁRNICKÝ MOST – slovenští hasiči s mírovým poselstvím do Evropy

UNIE NABÍRÁ DECH – první sdružení pracovníků PO organizací v československých dějinách

ORGÁNY STÁTNÍHO ODBORNÉHO DOZORU (1. část)

OBĚŤ SKLENIČKY – proč hořel obytný dům v Plzni

CESTU UKAZUJÍ POČÍTAČE – z návštěvy u požárníků v Mnichově

PYROMEETING 91 – program červnové akce, kterou by si neměl nechat uniknout žádný požárník

Milí čtenáři,

dnes poprvé dostáváte do rukou nový časopis určený všem, kteří se profesionálně nebo i zájmově zabývají požární ochranou. Hlavní správa Sboru PO tak chce vyplnit citelnou mezeru v informacích, především technického charakteru, která se v posledních letech stále zvětšovala a nemohly ji vyplnit ani odborné články vycházející v časopisech Zákazník škod, popř. Technický zpravodaj.

V našem požárnickém časopise se proto vynasnažíme publikovat především informace, které jsou potřebné pro práci profesionálních požárních jednotek nebo o techniky a speciality požární ochrany, bezpečnostní techniky atd. Názpomináme ani na občany, kteří mají požární ochranu jako zájmovou činnost.

V současné době, jak všichni víte, se připravuje nová právní úprava požární ochrany, tj. předpisy, které nahradí zejména stávající zákon ČNR č. 133/1985 Sb., o požární ochraně a vyhlášku č. 37/1986 Sb. I o této problematice budete

v časopise pravidelně informováni, neboť se domníváme, že dosud podávané informace z různých stran jsou obvykle nepřesné a často i zavádějící.

V novém časopise najdete i rubriky věnované problematice závodních a dobrovolných požárních jednotek, reklamu, inzerci pro podnikatele atd.

Chceme, aby se časopis stal skutečně pomocníkem pro práci i společníkem pro chvíle oddechu.

Chceme, aby se kvalitativně výrazně lišil od dosud vydávaných periodik a aby právě svojí hodnotou si získal široký okruh čtenářů. Této kvalitě odpovídá proto i nová forma a bohužel i nová, vyšší cena. Jsme však přesvědčeni, že za ni se Vám dostává do rukou odpovídající hodnota.

Závěrem chci popřát novému časopisu i Vám šťastné vykoučení do roku 1991, roku ve kterém se bude rozhodovat o dalším směru požární ochrany a roku, který se zcela určitě zapíše do její novodobé historie.

Ing. PO Vlastislav NOVOTNÝ
Náčelník HS Sboru PO MV ČR

Vášně nechme erotice

Na druhé pracovní schůzce k přípravě nové právní úpravy PO se sešli 8. ledna 1991 v Praze zástupci HS Sboru PO MV ČR, SH ČMS, Unie pracovníků PO organizací, FOSPP, Odborového svazu KÓVO – sekce PO a Národní asociace hasičů ČMS. Bylo stanoveno, že další práce těchto zástupců bude probíhat ve třech samostatných skupinách. První řeší problematiku státního požárního dozoru, prevence . . . , druhá oblast represe a jednotek PO, třetí otázky organizační a pracovní právní. Již 25. ledna 1991 byl termín předložení návrhu zásad nové právní úpravy, byť v alternativní podobě, ministru vnitra ČR. Při předběžném jednání k zákonu ministr vyjádřil názor, že není důležité, zda požární ochrana v naší republice bude mít systém „centralizovaný“ či „decentralizovaný“, podstatná je jeho

funkčnost a zejména akceschopnost požárních jednotek vyplývající z vysoké odborné úrovně. Ministr vnitra má mimořádný zájem na tom, aby nová právní úprava byla uvedena v život co nejdříve. Proto doporučuje zkrátit na co nejmenší míru veškeré přípravné fáze. To bude vyžadovat velmi seriózní, nežádoucích emocí zbavenou práci všech osob pověřených přípravou zákona. Jak bylo řečeno na druhé schůzce, názorová nejednotnost členů této skupiny by měla vést k tomu, že každý bude ochoten alespoň vyslechnout názor oponenta a zamyslet se nad tím, co je v něm pro současnou požární ochranu vhodné a potřebné. Při ortodoxním lpění na vlastním stanovisku se totiž nabízí otázka, zda takový člen má ve skupině pro přípravu nové právní úpravy co dělat.

-jak-

Aktuality

Po mnoha letech je svatý Florián opět patronem lidí, kteří likvidují oheň. Ten před požární zbrojnicí v Rájci-Jestřebí u Brna je docela tešák.

Foto Emil KÜRKA

DEUGRA

Nic vám toto jméno neříká? Věřte, že pouze do této chvíle. Zástupci firmy DEUGRA ze SRN, známé téměř po celém světě, udělali v posledních měsících dvě zajímavé akce pro to, aby se s jejím jménem a výrobky seznámili i odborníci v Československu.

DEUGRA produkuje samočinná stabilní hasicí, protipožární a protivýbuchová zařízení. Jsou použitelná v různých průmyslových a zemědělských objektech, v motorových vozidlech, letadlech a lodích, v dolech, vojenské technice. Pomocí čidel a detektorů je v tomto systému odhalen blížící se požár nebo výbuch v okamžiku jejich vzniku. Po vyslání signálu řídicí jednotce následuje automaticky řízený zásah. Vše se odehrává bez účasti člověka, časy se pohybují v milisekundách.

První semináře se uskutečnily v Praze a v Brně. I náš časopis přinese bližší informace v některých číslech letošního roku.

Jana KREJČOVÁ

Pod tímto titulkem vás budeme pravidelně seznamovat s děním v sekci PO. Naši povinností odborářů je hájit oprávněné zájmy všech pracovníků PO, pracujících v podnicích kovoprůmyslu. Sekce PO OS KOVO má své zástupce v komisi náčelníka HS Sboru PO pro zpracování návrhu nového zákona o PO. Proto žádáme všechny pracovníky PO (požárníky ze ZPÚ, DZPS a požární techniky) pracující v kovoprůmyslu o zaslání námětů a požadavků k připravovanému zákonu na adresu: Vladimír Bláha, Jinonická 329, 158 01 Praha 5. -BV-

Mráz ani sníh nesmí vadit. Hasit požár se musí za každého počasí. Proto i soutěže, které prověřují, se konají za těch nejsložitějších povětrnostních podmínek. Náš spolupracovník Emil Kůrka nám poslal fotografie z Dolní Loučky, z kterých číší vítr a mráz.

JE SOBOTA 13. ŘÍJNA. Z autobusového nádraží v Chomutově vyjíždí ve 13.45 hodin pravidelná linka směrem – Praha. V klidu a pohodě se blíží autobus ke svému cíli, když náhle u kavárny VLTAVA v Praze zastavuje u hořícího osobního automobilu, jehož majitel se marně pokouší oheň likvidovat. Řidič autobusu František KAISER vyskakuje a pohotově svým práškovým hasicím přístrojem požár hasí. Náš autobus sice dojel s menším zpožděním, ale s vědomím, že díky obětavému člověku byly zachráněny tisíciové hodnoty. Opět se potvrdilo, jak je nutné mít hasicí přístroj v pořádku a umět jej v pravou chvíli použít.

SVÉ SLUŽBY NEUSTÁLE ROZŠIŘUJÍ požárníci ve válcovnách v Chomutově. Loni v létě převzali sanitní vozidlo a zajišťují jeho nepřetržitou akceschopnost. Pochopitelně zvýšili i spolehlivost této služby nezbytné pro každý průmyslový podnik. Jen v měsíci září vyjela tato sanita po 14. hodině desetkrát. Nyní požárníci smontovali speciální vozidlo pro zabezpečení protiplynové služby. Jak nás informoval velitel ze s. p. Válcovny trub Chomutov kapitán PO Jaroslav Liška, bude v tomto pohotovostním vozidle k dispozici 40 dýchacích přístrojů, speciální protichemické obleky, dále oděvy chránící před sálavým teplem, oděvy vzdorující působení čpavku a kyselin. I tento speciální vůz bude sloužit především válcovenským provozům. Nyní připravují požárníci další vozidlo pro rychlou pomoc. Černá šestsettřináctka by po potřebné úpravě měla obsahovat špičkové záchranné a vyprošťovací zařízení firmy HOLMATRO.

NE KAŽDÁ VÝSTAVA SPLNÍ SVŮJ ÚČEL. To dokazuje doba minulá, že ne vše působilo na návštěvníky v poučném slova smyslu. Na podzim byla v prostorách velké haly vrátnice s. p. Válcoven trub instalována putovní výstava věnovaná vývoji v oblasti požární ochrany v okrese Chomutov. Kromě jiného tato výstava přibližuje i nasazení požárních útvarů a dobrovolných hasičů kraje Západočeského, Severočeského a Prahy (speciálně ČSD), při likvidaci rozsáhlého požáru v Krušných horách, jehož jsme na severu Čech byli svědky loňského července a srpna.

OKRESNÍ SPRÁVA Sboru požární ochrany v Chomutově na podzim uskutečnila u podnikového ředitele Válcoven trub Chomutov ing. Václava Lukáše závěrečné hodnocení zásahu při lokalizaci letního rozsáhlého požáru v lesních porostech na železniční trati Chomutov – Křímov – Vejprty. Při tomto hodnocení byl oceněn kvalitní profesionální přístup závodní jednotky z Válcoven trub Chomutov. Na výbornou, jak bylo na hodnocení

konstatováno, si vedlo 28 požárníků ze závodu. Cenná byla i pomoc dvou pracovníků závodního stravování Válcoven trub, které po devět dnů rozsáhlého požáru zajišťovaly stravu pro účastníky akce. Nermalou pomoc poskytl požárníkům i pilot Aeroklubu Chomutov Petr Švestka (rovněž pracovník Válcoven trub) při leteckém průzkumu ohnisek požáru.

Všem, kteří se podíleli na likvidaci lesního požáru, bylo závěrem hodnocení vysloveno poděkování, které rádi touto cestou tlumočíme. -KL-

Z TÝDENNÍHO ZAHRANIČNÍHO ZÁJEZDU se koncem září vrátila krojovaná skupina sboru dobrovolných hasičů z Brna-Komína, která vystupovala v severoitalských městech Civate a Suello. Ve třech představeních, spolu s domácí folklórní skupinou předvedla komínské dožínky, selské tance a brněnské písně. Vystoupení se uskutečnilo v původních komínských krojích a bylo pro domácí příjemným překvapením. Skupina byla opět pozvána k vystoupení. -JAN-

NA NEDÁVNÉ TOKIJSKÉ VÝSTAVĚ byl předveden zajímavý robot. Aparatura, která je dlouhá tři metry a široká osmdesát centimetrů, je určena především pro hašení ohňů v podzemí (metro, tunely apod.). Za pouhou minutu může do plamenů vychrlit až pět tun vody. Robot nepotřebuje žádnou lidskou obsluhu – jeho elektronický mozek přímo na místě operativně zhodnotí situaci a bleskově určí, jaká akce bude neefektivnější. -ZUZ-

STATISTIKY DOKAZUJÍ, že každoročně prošlehne ovzduším nad Francií přibližně 1,5–2 milióny blesků. Škody, které tato atmosférická elektřina napáchá, jsou značné (stačí jen vzpomenout na každoročně se opakující obrovské lesní požáry, z nichž mnohé má na svědomí právě bouřka). Hasiči jsou přesvědčeni, že minimálně 20 % lesních požárů na jihu a východě země zaviní blesk. -zb-

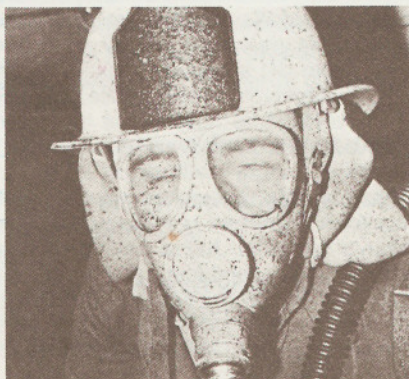

Foto P. Gilla

STAROSTÍ AŽ NAD HLAVU

První, ustavující sjezd Federálního odborového svazu požárníků z povolání se uskutečnil v únoru 1990. Zde byl zvolen uvolněným předsedou brněnský JOSEF RICHTER. Jaké má plány a starosti, to napoví krátký rozhovor.

Pane předsedo, nejdříve se musíte našim čtenářům představit.

„Já si myslím, že mě všichni odboráři již znají. Tak jmenuji se Josef Richter, domovský útvar je útvar Sboru požární ochrany Brno. Od 1. března jsem ve funkci předsedy odborového svazu požárníků z povolání. Jsem ženatý, mám čtyři děti, dvě holky z prvního manželství a stejný počet kluků z druhého manželství.“

Jste v čele nového typu odborů. Minulé odbory se o požárníky mnoho nestaraly, proto vás čeká hodně práce a starostí. Čím začínáte?

„No, začínáme vlastně s plněním usnesení našeho sjezdu, z programového prohlášení. Nejdůležitější z těch bodů, kterých je tam celkem sedm, je zabezpečení lepších sociálních a pracovních podmínek požárníků z povolání. Na všech těchto bodech se už hodně pokročilo a je reálná naděje, že budou splněny.“

Pane předsedo, mohl byste některé věci zkonkretizovat?

„Ano, vezmu třeba zákon o PO a požární ochraně vůbec. I když je to nazváno novelizace zákona ČNR č. 133/85 Sb. Naši zástupci jsou v komisích, které zákon připravují. Co se týká platového zabezpečení, platový řád hlavní správa Sboru PO zpracovává podle připomínek odborů. Nemocenské zajištění je řešeno v novelizaci zákona o požární ochraně.“

Ještě poslední otázka. Jste Federálním odborovým svazem požárníků z povolání. Nastoupili jste společnou cestu se slovenskými požárníky, která v minulosti nebyla. Dělá vám to potíže, problémy, starosti. Nad vámi jsou vlastně dva náčelníci, v ČR a SR.

„Že budeme federální svaz, to se roz-

FEDERÁLNÍ ODBOROVÝ SVAZ POŽÁRNÍKŮ Z POVOLÁNÍ INFORMUJE JAK PŘIPRAVOVAT KOLEKTIVNÍ SMLOUVY?

Předkládáme vám dokument, který se snaží zodpovědět otázku, jaký by měl být obsah vzorové národní meziprofesní kolektivní smlouvy. Zahrnuje maximum oblastí, které mohou být obsahem kolektivní smlouvy, jejich zahrnutí však není povinné.

Praxe uzavírat kolektivní smlouvy se datuje z konce minulého století a ze začátku tohoto století, jakožto výsledek kolektivního jednání. Byla výsledkem metody používané spontánně pracujícími s cílem dát si zákon vyplňující mezery v zásadách státu – jejichž ustanovení ve sféře práce byla velice úryvkovitá a omezená – a učinit se nezávislími na individuálních pracovních smlouvách, jímž dominovala zpravidla vůle silnější strany – podnikatele.

Stranami kolektivní smlouvy jsou tradičně odborová sdružení pracujících a sdružení zaměstnavatelů. Pod pojmem „kolektivní smlouva“ se rozumí „každá písemná dohoda týkající se pracovních podmínek a podmínek zaměstnání, uzavřená na jedné straně zaměstnavatelem, skupinou zaměstnavatelů anebo jednou či více organizacemi zaměstnavatelů, a na druhé straně jednou nebo více organizacemi zastupujícími pracující.“

Jestliže pracovní smlouva se realizuje v momentě, kdy vzniká individuální pracovní vztah, tj. dohoda, podle které podřízený pracovník propůjčuje svoji pracovní sílu za úplat, pak kolektivní smlouva stanoví všeobecné podmínky, kterým se musí přizpůsobit individuální pracovní smlouvy. Představuje soubor minimálních zákonných a tradičních podmínek vtělených do pracovní (průmyslové) jurisprudence; vymezuje, co se má čekat od pracovníků v podniku a od těch, kteří tam budou povoláni pracovat; v kolektivním jednání zahrnuje právo pracovníka vykonávat svoji práci a upravuje jeho postup v práci na základě počtu odpracovaných let; upravuje relace mezi osobami, pokud jde o mzdy a povýšení v práci; přihlíží k mimopodnikovým faktorům pro stanovení úrovně mezd, jako jsou nestabilní ceny, produktivita, zisk, životní úroveň atd.

Strany, které podepsaly tuto kolektivní smlouvu, se zavazují aplikovat následující ustanovení:

PRACOVNÍ DOBA

Zásada čtyřicetihodinového týdne bez snížení životní úrovně představuje sociální normu, které je třeba dosáhnout. Pracovní doba nesmí být delší než 8 hodin denně a 48 hodin týdně, s výjimkami, se kterými se výslovně počítá. Zvláštní ustanovení upravují i maximální počet přesčasových hodin schválených pro každý případ. Výše mzdy pro tyto přesčasové hodiny se zvyšuje nejméně o 25 % proti normální mzdě. Limit 8 hodin denně a 48 hodin za týden je možno překročit v přesně vymezených případech (skutečný nebo předvídatelný úraz, nutné práce v případě vyšší moci, když je třeba zajistit nepřetržitý chod na sebe navazujícími směny).

PRÁCE V NOCI

Ženy pracující v noci by neměly tuto práci vykonávat 16 týdnů před a po narození dítěte (z toho minimálně 8 týdnů před narozením) a na základě zdravotního stavu i v průběhu těhotenství či určité doby po narození dítěte. Během této doby nesmí být žena propuštěna ze zaměstnání a musí jí být zachován dostatečný finanční příjem.

hodlo až na sjezdu v Brně v únoru. Prozatím nám to žádné problémy nedělá. Spíše naopak. Zdá se, že někdy je hlavní správa Sboru PO třeba slovenská vpředu, někdy je česká vpředu a je to takový motor a pobídka pro toho druhého náčelníka, aby udělal podobné kroky i v Čechách nebo na Slovensku. Horší je například, že pracovníci hlavní správy Sboru PO Slovenska nejsou členy našeho odborového svazu. Zde máme v naší práci rezervy."

**Rozmlouval
Jiří ČERNÝ**

VIDĚT OBJEKTIVNĚ

Mnoho informací o požárnících se dostalo veřejnosti od konce září minulého roku prostřednictvím sdělovacích prostředků. Málo však objektivních. Proto byla 26. října 1990 v Praze uspořádána Federálním odborovým svazem požárních z povolání tisková beseda. Při ní vyjádřili zástupci předsednictva FOSPP podporu přijetí navrhované novely zákona ČNR č. 133/1985 Sb., o požární ochraně. K ní podal novinářům podrobnou informaci JUDr. Zoltán Szaszo a zaměřil se především na důvody ekonomického a pracovní právního rázu, jež hovoří pro navrhovaný způsob organizace požární ochrany v nejbližších letech.

O postupu a výsledcích zkoumání zdravotní závadnosti letních pracovních obleků požárních informoval Ing. Pavel Rybář. Uvedl i závěrečné stanovisko pracovníků IHE, jež vyznívá ve prospěch letních pracovních obleků. Přesto se oblek stal předmětem dlouhodobého zkoumání, o jehož konkrétních výsledcích budeme informovat.

Ing. Pavel Rybář uvedl na pravou míru také zkrácené informace uveřejněné v září ve Večerní Praze o vybavení Hasičského útvaru Praha vypošťovací techni-

kou. Na rozdíl od údajů v článku „Město bez nůžek“ má útvar pět souprav. Nabízí se otázka, proč při nedostatku devizových prostředků na dovoz hydrauliky ze zahraničí není více využíváno tuzemské hydraulické nářadí Narimex.

Z průběhu tiskové besedy vyplynulo, že zástupci požární ochrany (ať už kterékoliv její organizace), kteří podávají novinářům informace, by měli uvádět nezkrácené údaje a nezneužívat tisk ve prospěch svých dílčích zájmů. V opačném případě jejich halasné proklamace o potřebě jednotné požární ochrany vyznívají jako výměch všemu a všem.

Jana KREJČOVÁ

ODBOROVÉ LEGITIMACE

Prvé odborářské legitimace měli již před 149 lety rakouští typografové. Pracovníci tiskáren prý měli jako první v rakouské monarchii odborový spolek TYPOGRAFIA, který sdružoval tiskaře a sazeče hlavně z Čech. První odborový podpůrný spolek knihtiskařů vznikl v Brně a poskytoval svým členům hlavně finanční podporu v nemoci, nezaměstnanosti, ale i při cestách na „vandru“. Z té doby pochází první legitimace, které byly vydány tajně na ručních strojích.

Vojtěch GLOSS

MZDY

a) Stanovení minimálních mezd

Mzdy stanovené zákonem anebo dohodou mezi smluvními stranami nemohou být sníženy.

b) Rovnost v odměňování

Rovnost v odměňování ženských pracovních sil a mužských pracovních sil za práci stejné hodnoty bude zajištěna pro všechny pracovníky.

c) Ochrana mzdy

Zaměstnavatelé jsou povinni vést záznamy uvádějící výplaty mezd a poskytovat pracovníkům potvrzení o vyplacení těchto mezd; tyto jsou normálně vypláceny ve měně se zákonným kursem a to přímo příslušným pracovníkům. Jsou zakázány výplaty ve formě vlastních smének, bonů, kupónů anebo jakoukoliv jinou formou, která by měla představovat měnu se zákonným kursem, s výjimkou šeku na banku anebo poštovního šeku či poukázky, protože tento způsob platby se běžně praktikuje. Zakazují se výplaty ve formě lihovin anebo škodlivých drog.

Zaměstnavatel nemůže jakýmkoliv způsobem omezovat svou dobu pracovníka nakládat se mzdou, jak se mu líbí. Pracovníci nemohou být nikterak nuceni využívat hospodářských služeb podniku prodávajících zboží anebo služby vytvořené v rámci podniku. Pracovníci mají být informováni o podmínkách a limitech předepsaných národními zákony ohledně srážek ze mzdy. Jakékoliv srážky ze mzdy s cílem zajistit přímo nebo nepřímo platby ve prospěch zaměstnavatele anebo jeho zástupce či jakéhokoliv prostředníka (jako je agent pověřený nábořem pracovních sil), jsou zakázány.

Mzda se vyplácí v pravidelných intervalech (nejméně 2x za měsíc) a v pracovní dny, výlučně na pracovišti anebo v jeho blízkosti. Pracovníci jsou informováni o mzdových podmínkách, než jsou přijati do zaměstnání, anebo při příležitosti každé změny těchto podmínek, jakož i o složkách jejich mzdy v příslušném výplatním období.

PLACENÁ ROČNÍ DOVOLENÁ

a) Délka:

Minimální délka dovolené nemá být v žádném případě kratší než tři pracovní týdny za odpracovaný rok. Jestliže nebyl odpracován celý rok, bude placená dovolená poměrně krácena. Minimální odpracovaná doba, zakládající nárok na roční dovolenou, nepřekračuje šest měsíců.

Nepřítomnost v práci z důvodů nezávislejších na vůli pracovníka, jako jsou nemoc, úraz nebo mateřská dovolená, se započítává do odpracované doby. Oficiální a zvykové svátky, ať připadají nebo nepřipadají na dobu roční dovolené, se nezapočítávají do minimální roční placené dovolené. Období pracovní neschopnosti v důsledku nemoci nebo úrazu se nepočítají do minimální roční dovolené.

b) Její proplacení:

Pracovník obdrží svou normální nebo průměrnou mzdu (včetně – jestliže mzda zahrnuje naturální dávky – jejich protihodnoty v penězích), vypočítanou podle určité metody. Částka se vyplácí pracovníkovi před jeho dovolenou, pokud nebylo dohodnuto jinak.

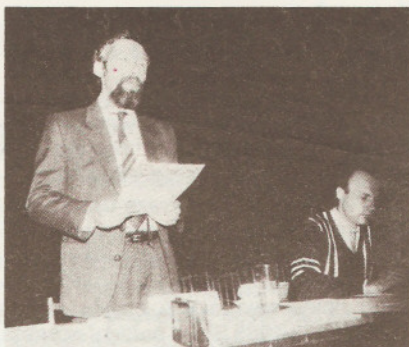
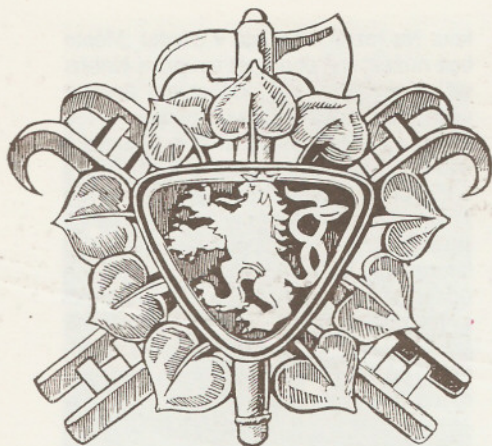
Pracovníku, který odpracoval minimální dobu zakládající nárok na roční dovolenou, má být v případě skončení pracovního poměru poskytnuta dovolená v poměru k odpracované době, či kompenzující odškodnění anebo úvěr ekvivaletní dovolené.

c) Její rozdělení:

Roční dovolená může být rozdělena; jedna z částí dovolené musí činit nejméně dva týdny nepřerušené práce. Nepřerušená část má být poskytnuta a vyčerpána maximálně během jednoho roku a zbytek během osmnácti měsíců.

d) Datum dovolené:

Datum dovolené se určuje po projednání s příslušným pracovníkem anebo jeho zástupci; bude přihlédnuto k provozním potřebám a k možnostem odpočinku a rekreace, které se nabízejí pracovníku.

Ing. Josef Molinaro při projevu na ustavujícím sjezdu ČHJ ● Pohled mezi delegáty.
Foto Jiří ČERNÝ

PEVNOST JE VE VOLNOSTI

Dne 10. 5. 1990 byla zaregistrována na MV ČR Česká hasičská jednota. Tato organizace chce navázat na tradice hasičstva, chce upevnit jednotu zejména s profesionálním hasičstvem a dále vytvářet tuto apolitickou organizaci na demokratických principech. Základním a nejdůležitějším článkem je hasičský sbor, který má právní subjektivitu a je rozhodujícím ve struktuře organizace. Dalším a posledním článkem s právní subjektivitou je prezidium České hasičské jednoty, které zastupuje organizaci na republikové úrovni. Je nejvyšším orgánem v období mezi sjezdy. Ustavující sjezd ČHJ se konal 29. září 1990. Schválil nové stanovy, znak a přijal usnesení.

Snahou bylo vytvořit takové stanovy, aby byly jednoduché, nediktovaly, nenařizovaly, ale položily základ organizaci. Stanovy například nechávají na zvážení hasičským sborům, jakým způsobem se budou organizovat v rámci svých oblastí. Zda budou vytvářet okresy, župy či něco jiného, záleží na nich. Tyto případně vytvořené celky nemají právní subjektivitu. Žádnému hasičskému sboru tím není vytvořena překážka ve vztahu k prezidiu ČHJ. Stanovy neřeší například otázku členských příspěvků. Ta je řešena v usnesení sjezdu a ponechává na rozhodnutí hasičskému sboru, jak určí svým aktivním či přispívajícím členům. Zda-li přispějí na činnost prezidia je též na uvážení valné hromady hasičského sboru.

Stanovy vytvářejí předpoklad pro činnost dětí a mládeže od šesti let a členství se jim, pokud nebylo přerušeno, počítá do členství v ČHJ. Je též dán prostor pro činnost a práci žen, podle podmínek a zájmu sboru.

Usnesení sjezdu přiznává svým členům členství v SPO, včetně vyznamenání za apolitickou činnost v SPO.

Ještě jedna z důležitých věcí pro činnost organizace. ČHJ nemá v rozhodujících funkcích placené aparátčíky. Pokud bude mít někoho v prezidiu placeného za práci, bude mít pouze výkonnou činnost. Tím nemůže dojít k semknutí aparátu proti základním článkům organizace, jak jsme tomu u některých organizací byli svědky.

Dovolte ještě nástin představy „Sdružení“ hasičstva v republice z pohledu ČHJ. Nezáleží na názvu, ale toto sdružení by mělo být bez aparátu a centrálního řízení všech hasičských a požárnických aktivit. Spoluprací zástupců všech hasičských a požárnických aktivit v republice, včetně profesionální části, může být položen základ pro „Sdružení hasičstva“. Pamatujeme si, že „pevnost je ve volnosti“. Pak už nezáleží, jaké kdo má stanovy, znaky, uniformy atd., ale mají všichni společný cíl. A to je to důležité, co je spojuje. Nediskutuje se o zbytečnostech a neřeší se věci nedůležité. Řeší se zásadní problémy ku prospěchu věci.

Stanovy ČHJ a usnesení ustavujícího sjezdu zašle na požádání ČHJ. Pište na adresu: Česká hasičská jednota, Na Perštýně 11, 110 00 Praha 1, poštovní schránka 1085.

Ing. Josef MOLINARO,
prezident ČHJ

NA POMOC VELITELŮM

OBECNÉ POZNATKY NA

- jsou rozpustné ve vodě nebo se s ní mísí a z toho vyplývá nebezpečí zamoření (kontaminace) povrchových a podzemních vod,
- čím je přípravek rozpustnější ve vodě, tím je nebezpečí kontaminace okolí vyšší,
- čím je v přípravku obsah účinných látek (herbicidy, fungicidy, insekticidy...) koncentrovanější, tím větší je nebezpečí ohrožení okolí a zdraví,
- při hoření vzniká široké spektrum látek v závislosti na podmínkách hoření (tepnota spalování, přístup kyslíku),
- zplodiny hoření jsou jedovaté, ohrožují zdraví požárníků, ale také kontaminují široké a těžko definované okolí místa požáru; mohou způsobit následnou kontaminaci půdy, vody, plodin, ohrozit obyvatele,
- malé požáry kapalných přípravků lze

BUDE OBNOVENA

Bylo to v roce 1928, kdy požárníci v Hlučíně převzali vysvěcený župní prapor. Tento byl užíván k slavnostním nástupům a také své členy praporečnick doprovozel na poslední cestu. Vydržel a byl uchován i v době okupace. V padesátých letech až do roku 1990 byl prapor užíván k rozloučení se na poslední cestě člena, ale musela být bílou látkou překryta věta „Bohu ke cti“. Nové vedení sboru dobrovolných hasičů věří, že se obnoví župní činnost. Také místní občané usilují, aby se vrátila činnost do šedesátých let, kdy Hlučínsko bylo okresním městem.

V Hlučíně je odloučené pracoviště požárníků z povolání 1 plus

Milan TESAŘ

Cílem této rubriky je seznamovat a informovat požárníky dobrovolných i profesionálních jednotek požární ochrany o celkovém dění na úseku strojní služby. Tato rubrika mimo jiné bude obsahovat:

- přehled techniky používané u jednotek PO,
- způsob ošetřování požární techniky,
- bezpečnost práce a nehodovost u jednotek PO,
- zásady pro vedení dokumentace o provozu požární techniky,
- informace o modernizaci požární techniky,
- informace o kurzech a školeních na úseku strojní služby,
- aktuální informace z úseku strojní služby.

Předpokladem účinného zásahu jednotky požární ochrany je bezvadný stav požární techniky a její dokonalé ovládání

obsluhou. Špatný technický stav a nedokonalá obsluha ohrožuje výjezd jednotky požární ochrany, účinný a rychlý zásah a bezpečnost požárních.

Požární technika určená pro výjezd k zásahu musí být udržována ve stálé pohotovosti. Závazný postup činnosti na úseku strojní služby řeší Řád strojní služby v požární ochraně.

Dále je nutné si uvědomit, že zařazení na funkci řidič-strojník požární ochrany je úloha náročná a odpovědná. Řidič odpovídá za vozidlo, výstroj, zdraví a životy požárních, které přepravuje na místo zásahu. Tam je fyzicky zatěžován. Jízda klade zvýšené nároky hlavně na psychické vypětí řidiče požárního vozidla z toho důvodu, že je nucen řešit neočekávané situace a pracovat při jízdě za vysoké hladiny zvuku, který vydává výstražné rozhlasové zařízení. Na základě těchto faktů je nutné zvyšovat odbornou způsobilost

strojníků a věnovat zvýšenou pozornost údržbě a ošetřování požární techniky.

Hlavní úkoly strojní služby:

- udržuje veškerou požární techniku v akceschopném stavu,
- zabezpečuje důsledné plnění všech předpisů souvisejících s provozem požární techniky,
- vede předepsanou dokumentaci o provozu požární techniky,
- řídí a zabezpečuje údržbu, zkoušení a opravy požární techniky a vede předepsanou dokumentaci,
- zabezpečuje trvalý odborný růst řidičů-strojníků pravidelným školením.

Pokud u jednotky PO strojní služba není, potřebné úkoly zabezpečuje velitel jednotky požární ochrany a určení strojníci.

Ing. Zdeněk HANUŠKA

O HAŠENÍ POŽÁRŮ PŘÍPRAVKŮ OCHRANU ROSTLIN

hasit sněhovými, pěnovými, práškovými hasicími přístroji, pískem, vysokotlakým vodním proudem a nebo bez příměsí pěnidla na polární rozpouštědla (nejlépe AFFF-ATC); u pevných přípravků pozor při hašení na možnost jejich zvržení a tím nebezpečí výbuchu; nehasit práškem, který by zvržení přípravku způsobil,

- velké požáry hasit nejlépe pěnou AFFF-ATC (lehká voda na hašení polárních rozpouštědel) nebo jinou „alkoholovou“; výhodná vysokotlaká nebo roztříštěná voda se smáčedlem (pěnidlem);
- pokud se k hašení použije voda, musí se s ní všemi organizačními a technickými prostředky šetřit; hašení s přebytkem vody je nevhodné,
- čím větší množství vody použité k hašení, tím více hmoty je a okolí může být

kontaminováno, proto se hasební voda musí zachytit; musí se vědět, kam hasební voda odtéká a co může způsobit,

- čím větší množství přípravků hoří, tím větší nebezpečí je nechat přípravky vyhořet,
- zbytky přípravků po hoření a saze jsou většinou více toxické než vlastní přípravek,
- bezpodmínečně nutná je ochrana dýchacích cest všech požárních, vyvarovat se kontaktu přípravku nebo jeho zbytku s nechráněnou částí těla, postupovat z návětrné strany, v pásmu zakouření pracovat v ochranných oblecích, vytvořit ochranné zóny, dekontaminovat techniku a zasahující; týl jednotek PO mimo zasažený prostor zplodinami hoření; v místě požáru nejíst, nepít, nekouřit.

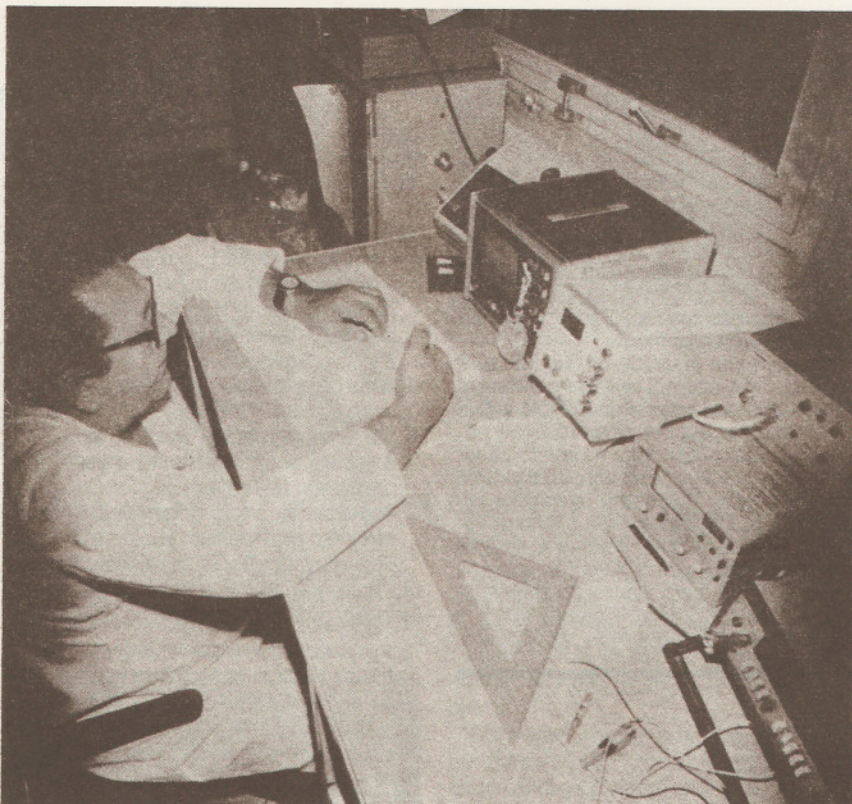
HASIČSKÁ ŽUPA V HLUČÍNĚ

3 členové, kteří velmi dobře spolupracují se členy soutěžních družstev SDH. Po vyhlášení požáru vždy některý dobrovolník přiběhne, aby připravený řidič mohl k zásahu vyjet. Opozdlci vyjždějí dalším vozidlem.

Není dosud vyřešena refundace dobrovolných hasičů při požárním zásahu, jistě i toto bude k oboustranné spokojenosti vyřešeno na obecním úřadě v Hlučíně. Že jsou „hasouni“ k zásahu dobře připraveni si ověřují na požárních soutěžích.

Karel TEICHMANN,
foto autor

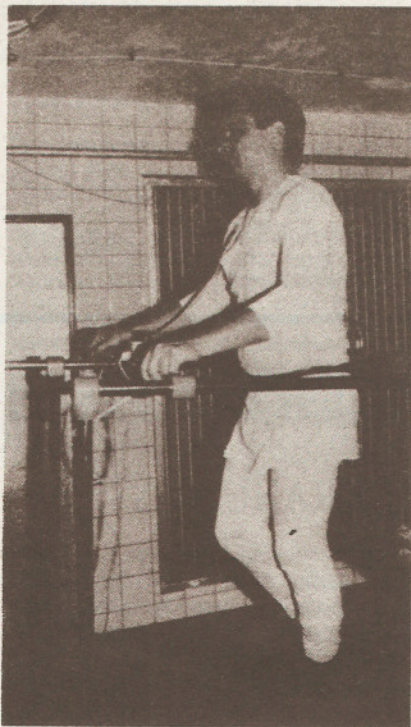

◀ Dr. Lubomír Kunc bedlivě sleduje záznamy na přístrojích.

Foto Jiří Černý

Npor. PO Zdeněk Zmátlík ze Řevnic na potítku. Pod přísnou kontrolou přístrojů musel chodit celé tři hodiny.

POŽÁRNÍCI V LABORATOŘI

Posouzení pracovní fyzické zátěže a stavu psychiky profesionálních požárníků; hodnocení odezvy vybraných fyziologických parametrů při výcviku, simulované činnosti a reálných zásazích.

Vzhledem k trvalému a v současné době ještě aktuálnějšímu zájmu o řešení důchodových a sociálních podmínek práce požárníků z povolání hlavní správa Sboru požární ochrany ministerstva vnitra České republiky a Federální odborový svaz požárníků z povolání ve spolupráci s Unii pracovníků PO organizací zajistila výzkum, který by pomohl objektivizovat obtížnost a důsledky práce požárníků z povolání, zejména získat podklady pro argumenty v oblasti zatížení organismu požárníka.

Ke spolupráci byl získán Ústav hygieny práce v uranovém průmyslu Příbram, který má potřebné vybavení a zkušenosti s podobnými činnostmi a je schopen pracovat kvalifikovaně jako referenční pracoviště.

Prováděny budou testy fyzické zdatnosti v laboratoři ÚHG Příbram, hodnocení psychologických parametrů při různé zátěži; tepelné, s přístroji, v ochranných oblecích. Dále bude měřen energetický výdej a psychická náročnost včetně vybraných fyziologických parametrů při výcviku a práci v protiplynovém kanálu v OU PO MV ČR Brno, při některých simulovaných činnostech, jako práce s pilou, ve výšce, v zimě a moku, výcviku s dýchacími

přístroji, výstupu do poschodí, po žebříku, požárním sportu apod., a při reálných zásazích už přímo na útvech PO.

Kromě základního cíle výzkumu mohou být získané výsledky podkladem pro řešení režimu požárníků ve směně, nároků na organizaci výcviku apod.

Doba výzkumu je rozvržena do konce roku 1992, se zahájením 15. 10. 1990. Je to tzv. minimální program, kdy lze získat potřebný počet údajů. Ke spolupráci se přihlásili příslušníci Brno, Praha-západ (Řevnice) a ZPÚ Poldi Kladno. Výzkum je zaměřen na členy výjezdových jednotek, kteří jsou rozdělení do věkových skupin.

Je třeba ocenit jejich přístup a přístup vedení příslušných útvarů, protože tato akce si vyžádá určité sebezapření sledovaných osob, jakož i řešení organizačních a finančních problémů spojených s jejich účastí na testech mimo vlastní PÚ.

Výsledky měření jsou z hlediska testovaných osob anonymní a mohou být podle uzavřené smlouvy použity jen k vlastnímu účelu celé akce jako soubor. Náklady na výzkum hradí HS Sboru PO MV ČR.

Ing. Josef TUMA

ZASTAVENÍ

Obec Chbany je nedaleko Nechranické přehrady, na samém pomezí okresu Chomutov. Hlavní silnice tuto vesnici spojuje se Žatcem a Kadaní. V obci je obecní úřad, zdravotní středisko, obchod, pošta, základní škola pro 1. až 4. ročník a mateřská škola. Hlavním podnikem, který zaměstnává převážnou část obyvatel, je Státní statek Chomutov, závod Střežov a Droužkovice. Významně se na plnění kulturního života podílejí lidé, kteří věnují čas požární ochraně. Dobře zde pracuje organizace požárníků, ale také kroužek mladých požárníků. Sbor dobrovolných hasičů ve Chbanech si připomněl vloni 65. výročí založení tohoto, po staru řečeno spolku. Při této příležitosti v obci se 600 obyvateli uspořádal sbor soutěž. Soutěžilo se v po-

NORMY ZNALOSTÍ

Ing. Jaroslav ŠIKULA

V této rubrice najdete informace z oblasti odborné přípravy jednotek požární ochrany se zaměřením na způsoby, formy, směry a cíle v nově budovaném systému odborné přípravy, založeném na principu úrovně (norem) znalostí příslušníků, pracovníků a členů pro jednotlivé funkce v jednotkách PO. Rubrika bude určena pro jednotky PO jak profesionální, tak i dobrovolné. JEDNOTKY DVPS

S ohledem na současný stav technického rozvoje vyvstává požadavek na aktivní členy DVPS, aby jejich základní znalosti v oblasti běžné zásahové činnosti jednotek PO byly na stejné úrovni, jako je tomu u profesionálních požárníků. Proto se zavádějí nové formy odborné přípravy DVPS směřující k získávání a upevňování návyků, osvojení technických prostředků ve výbavě jednotky PO a způsobů jejich použití při bojové činnosti, k prohlubování vědomostí a v neposlední řadě ke zkvalitňování součinnosti při společných zásazích. Odborná příprava členů DVPS se bude ubírat dvěma směry. Jedním směrem je příprava členů přímo v jednotce PO. Jejimi hlavními cíli jsou:

- a) získávání základních návyků pro činnost v jednotce PO u zásahu,
- b) opakování, prohlubování a zdokonalování již získaných návyků a odborností.

Druhý směr je zaměřen na získávání speciálních odborností, dovedností

PŘÍPRAVA JEDNOTEK

a aktuálních poznatků z vně jednotky PO. Tento druhý směr odborné přípravy bude garantovat stát odbornými kursy, školením a zdokonalovací přípravou prostřednictvím útvarů Sboru PO a jeho školských zařízení s možností využití kapacit školicích středisek SPO a může nabývat různých podob vlastního provedení (dálkový kurs, nedělní kursy, internátní apod.). Významná role v budovaném systému odborné přípravy DVPS je přikládána odbornému kontaktu členů DVPS, zejména na velitelských a odborných funkcích,

se stanicí útvaru Sboru PO, v jejímž hasební obvodu DVPS působí. Dobré pracovní a osobní kontakty mezi příslušníky OÚ a členy DVPS budou základem pro úspěšnou společnou vedou bojovou činnost jednotek PO.

INSTRUKTA,

projektové inženýrská kancelář,
Vám nabízí
projektové inženýrské služby
v investiční výstavbě.
Informace Vám podá

INSTRUKTA,

FRANCOUZSKÁ 4,
PRAHA 2-VINOHRADY,
TELEFON 25 96 57.

3-1-4/01

Předpokládá se, že tento druh odborné přípravy, garantované státem, by byl rovněž zaveden pro členy DZPS.

K tomuto účelu a udání jednotného postupu v odborné přípravě členů DVPS (DZPS) jsou vydány normy základních znalostí pro určené funkce v jednotkách DVPS (DZPS). Jako součást těchto norem jsou vydány normy znalostí základní odborné přípravy členů DVPS (DZPS), které si musí nově přijatý člen osvojit před zařazením k samostatné činnosti v jednotce PO.

VE CHBANECH

žárním útoku, běhu na 60 metrů s překážkami, požárním kuželníku, hodu granátem, zdravotvědě, útoku od hydrantu a ručním hašením požáru.

Své znalosti z těchto disciplín mohli prokázat sedm osmičlenných družstev ze sborů Chban, Jirkova, Kadaně, Maštova, Radonic, Vysoké Pece a Údlic. Rozhodčí po sčítání bodů vyhlásili vítězné družstvo Chban, druhou příčku přiznali družstvu Kadaně a třetí místo Jirkovu.

Dobré je, že se mladí v hasičských organizacích učí zabránit požárům a v mnoha případech chránit i lidské životy. Námětové cvičení nebo soutěž dávají podnět k zamyšlení, jakou máme akceschopnost a jak jsme připraveni bojovat proti požárům a katastrofám.

-kl-

TECHNIKŮM PO

Josef ČERNÝ

V posledním období, kdy v ČSFR dochází k zásadním společensko-politickým změnám, jež významně zasahují i do požární ochrany, je stále častěji diskutována otázka zřizování funkcí techniků požární ochrany na základě zákona. Konkrétně se jedná o ustanovení §§ 7 a 8 zákona ČNR č. 133/1985 Sb., o požární ochraně a s nimi související ustanovení §§ 1 až 8 prováděcí vyhlášky MV ČSR č. 37/1986 Sb.

Rídící sféra reprezentovaná řediteli organizací se přiklání k tomu, aby právní povinnost ke zřizování technika požární ochrany byla zrušena a zřizování této funkce bylo jen na vůli organizace. Vychází při tom z nově (v roce 1990) vydaných zákonů Federálního shromáždění o státním podniku, zemědělském a nezemědělském družstevnictví, kde je potvrzena výlučnost postavení vedoucího organizace při stanovení vnitřní organizace podniku, družstva. S názo-

ANO ČI NE?

rem ředitelů lze do jisté míry souhlasit. Ustanovení technika požární ochrany ještě samo o sobě nezaručuje plnění povinností organizace na úseku požární ochrany. K tomu je, vedle technika požární ochrany, zapotřebí zásadních změn v přístupu samotných vedoucích organizací, ostatních řídicích pracovníků a samotných pracovníků k plnění povinností požární ochrany.

Je nutné poznamenat, že v současných podmínkách je v organizacích technik požární ochrany mnohdy jediným mobilizujícím prvkem majícím vliv na dodržování základních zásad požární bezpečnosti.

Zrušení právní povinnosti k ustanovení funkce technika požární ochrany by prakticky znamenalo odstranění tohoto mobilizujícího prvku. To by se mohlo a již se také projevuje v podobě zvýšené požárnosti a jí vyvolaných škodlivých následcích. Ty často mají vliv na samotnou existenci organizací.

RUŠNÝ PODZIM – PŘEDZVĚST UKLIDNĚNÍ?

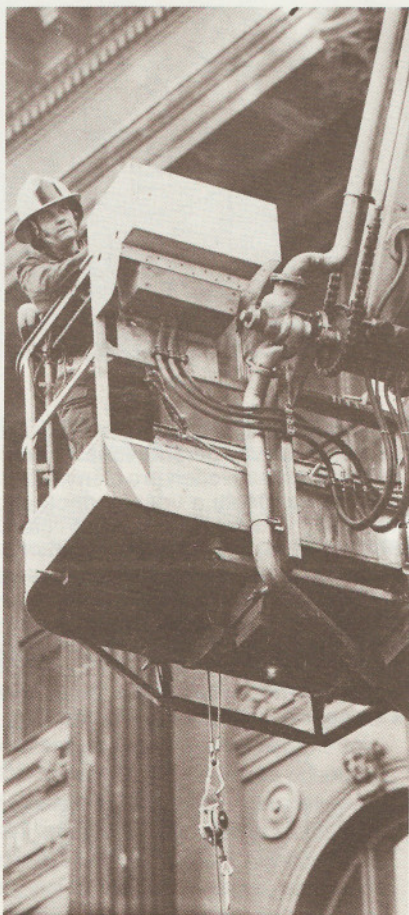

Foto Jiří Černý

S prvními podzimními dny minulého roku se častěji než dříve začaly v tisku objevovat články přetřásající situaci v české požární ochraně. Předmětem sporů byl nejednotný názor požárníků na navrhovanou novelu zákona ČNR č. 133/1985 Sb., o požární ochraně. Velmi radikálním stanoviskem se vyznačovali příslušníci útvaru Sboru PO hl. m. Prahy. Proto jsme se obrátili na velitele tohoto útvaru a náčelníka městské správy Sboru PO JUDr. Františka Kohouta s několika dotazy:

Pane náčelníku, pražští profesionální hasiči si stávkovou aktivitou vynutili odtržení od ministerstva vnitra ČR a jsou řízeni pouze primátorem hl. m. Prahy. Jaké výhody to přineslo a co se změnilo?

„Není úplně pravda, že jsme si vynutili

odtržení. Vynutili jsme si status quo, který nám zajišťuje, že hlavní správa Sboru PO nám nemluví do věcí, které považujeme za nezbytné pro rozvoj útvaru.

A teď co se týká těch výhod nebo nevýhod. Výhody jsou v tom, že spolupráce s městem umožňuje, abychom využívali prostředků města. Je možnost po dohodě s radnicí – pochopitelně tady bude záležet na velitelích, pokud bych mluvil o ostatních, jaké kontakty si na radnici vytvoří – tedy je možno využívat tzv. rezervních fondů, které radnice má k dispozici. Nám například se to teď projevilo v tom, že nám radnice financuje přezbrojení ochranných obleků. Změnilo se to, že ta vazba na radnici umožňuje reagovat nejen na otázky hasičiny, ale na potřeby města jako takového a jeho obyvatel. Naše činnost je o něco širší než činnost normálních útvarů. My docházíme rozбором situace k tomu, že vlastně více než 30 procent jsou technické zásahy, které by hasiči nemuseli dělat. A jsou poskytovány v rámci služeb, protože hasiče v rámci

naší teorie přilnutí k městu považujeme za určitý druh speciální služby, která by občanům měla umožnit získávat i další výhody ze života ve městě."

Kvalitní výstroj a požární technika jsou v současné době devizovou záležitostí. Jak je váš útvar vybaven? Obdrží i špičkovou například výškovou techniku?

"Začátkem roku 1990 jsme dostali vysokozdvížnou plošinu Bronto. Jenom její nástavba stála milion dvě stě tisíc marek. Tu plošinu nám zajišťovala radnice. Ta nemá vůbec nic společného s ministerstvem vnitra. Prostě radnice si pozvala zástupce podniků zahraničního obchodu na území hl. m. Prahy, uložila jim uvolnit devizové rezervy a pojišťovna zaplatila české krytí těchto deviz. Na plošině je napsáno, že ji zaplatila ČSP. To je normální způsob, jak se tato technika pořizuje i v západních státech za přímé účasti pojišťoven. Tímto odpovídám i na tu špičkovou techniku. Někdo říká, že některé útvary budou chudé, některé budou bohaté. To není tak úplně pravda. Útvar by měl být vybaven tak, jak potřebuje, aby byl vybaven pro krytí územního celku, pro nějž je určen. Je pochopitelné, že Praha má svá specifika, ale obdobná specifika bude mít Bratislava, Brno, Ostrava atd. Tam, pokud radnice zjistí, že to potřebuje, asi nebude problém, aby to vybavení dala. To

už je zase věcí náčelníka, aby přesvědčil radnici, že skutečně je to zapotřebí ne pro hasiče, ale pro tu radnici."

Uvažuje se o jednotném vedení hasičského útvaru se závodními požárními útvary v Praze?

"Neuvažujeme o společném vedení ZPÚ a profesionálních útvarů v Praze. My jsme spíš přesvědčení, že existuje jedna hasičina, která se skládá ze tří složek – závodních, dobrovolných a profesionálních. Každá složka má své specifické podmínky činnosti. Je pochopitelné, že k jejich společnému vedení dojde v okamžiku zásahu, tedy represivního nasazení jednotek. Každá organizace si zachovává plnou subjektivitu s určitou interakcí těch profesionálních organizací, ale teď pochopitelně ne z titulu toho, že jsou profesionálové, ale z titulu toho, že jsou představiteli státu, protože jsou i nositeli státní správy. A tam pochopitelně bude nějaká interakce, ale v žádném případě ne společné vedení, protože každý odpovídá za své věci, má svoji problematiku."

Jak budete spolupracovat s DVPS? Změní se v budoucnu svolávací systém v hlavním městě?

"Naše spolupráce už má dneska konkrétní obrysy. Abych byl upřímný, není tak úplně naším nápadem, vychází z toho, jak je to v moderních západních státech.

Žádné město si prostě nemůže dovolit držet profesionály v takovém rozsahu, aby stoprocentně pokryli činnost města, a teď mluvím za Prahu. Naopak dokonce některá menší města, v Německu je to myslím pod sto tisíc obyvatel, dokonce vůbec profesionály nezakládají. Tam to automaticky přebírají dobrovolní hasiči. V okamžiku, kdy dobrovolní hasiči přecházejí do profesionální báze, to znamená dělají represí nebo i ten omezený výkon státní správy, ocitají se v podřízení profesionálů. Tak je to všude v moderním světě. Pak mají tu svoji spolkovou činnost, kterou mají upravenou stanovami. Do toho jim nikdo nezasahuje, to je jejich věc. Ale jinak spolupráce pochopitelně musí být, my v žádném případě vůbec neuvažujeme o tom, že bychom nespoupracovali, naopak jsme přesvědčení, že ta spolupráce musí být mnohem užší, konkrétnější a že musí každý vědět přesně, co si může a co nemůže dovolit. To znamená, musí tam být otázka sociálního zabezpečení dobrovolných hasičů, otázka úlev, refundací. Na Západě se to řeší tím způsobem, že zaměstnavatel to má jako odpočitatelné položky z daní. To je celý balík předpisů, které se dneska připravují a kam se ta požární ochrana musí prolnout. Není možno to řešit jedním zákonem nebo jednou novelou, jak si to někdo představoval. Je to otázka celého právního systému, celého právního řádu. Kterýkoliv předpis je dotčený požární ochranou, musí tu požární ochranu upravit. Jinak se to v životě nedá postavit na nějakou rozumnou moderní bázi."

Nálada veřejnosti je neklidná. Považujete za vyloučené, že by se primátor za určitých okolností rozhodl využít hasičské techniky k udržení pořádku? Jak byste se postavil k rozkazu, jehož splnění by se neslučovalo s morálním posláním hasičů?

"Každý moderní předpis na Západě, já předpokládám, že tedy i nový zákon o požární ochraně, na jehož návrhu teď urychleně pracujeme, má jedno ustanovení: že hasiči nesmí být použiti pro policejní účely. A pokud tento zákon takto vyjde, a já předpokládám, že ano, protože v dnešní společnosti není problém, aby nevyšel, tak je to vyřešeno. Pokud se ptáte na můj osobní názor, já na to odpovím jednoznačně; za to, že hasiči nebudou zneužiti pro tento účel, odpovídám svou osobou a svým místem.

Ještě je tu otázka, z jakého důvodu manifestace vznikla. Pokud vznikla jako politická akce a nepřerůstá v nějaké rozbití, ničení, zapalování, tak tady nemají hasiči co dělat. Pokud ale jejím výsledkem je nějaká devastace, ohrožení obyvatel města atd., pak už je to věc k uvážení. Ale zase říkám, odpovědnost za vyslání nesu jednoznačně já. V tom mi nebude připadat ani primátor, ani nikdo jiný. Jestliže zjistím, že situace je taková, že dojde k ohrožení obyvatel města, demonstrace není demonstrací, ale nějakým vandalickým aktem, který něco likviduje, tak lidi bez problému nasadím. Ale nasadím je já a zase za jejich nasazení budu odpovídat. Děkuje se za rozhovor.

Jana KREJČOVÁ

NÁSLEDKY HORKÉHO LÉTA

Loňské enormně suché období se „podepsalo“ i na vzniku rekordního počtu požárů zejména v přírodním prostředí, na zemědělských plochách a v lesích. V lesích České republiky hořelo od začátku ledna do konce září 1990 v 1180 případech (bez vojenských prostor) a škody na porostech zde dosáhly částky 10 milionů korun. Převážně vlastní nedbalostí jsme tak z naší přírody odepsali dalších několik set hektarů lesních porostů.

V období sklizně zemědělských produktů (rovněž do 30. září) vzniklo 570 požárů, z toho v 531 případech se jednalo o obiloviny a 39x oheň zachvátila rezačky při sklizni a nebo uskladněné píce. Celkové škody i zde byly značné. Přesáhly hranici 41 milionů korun. Jestliže nejčastější byly požáry slámy na poli a požáry stříš, kde škody nebyly vysoké, pak naopak nejvyšší škody vznikly při požárech zemědělských skladů (zejména píce)

a zemědělských sklízecích strojů. Například jen samohodných sklízecích rezaček SPS 35 – Toron shořelo v České republice 55 (přičemž průměrná škoda na jedné rezačce je asi 100 000 Kčs), požárů zemědělských skladů bylo 73 (z toho 18 požárů ve velkokapacitních skladech) s celkovou škodou téměř 16 milionů Kčs.

K největším požárům velkokapacitních seniků došlo v srpnu a září 1990:

26. 8. Agrokombinát Sokolov, odštěpný závod Horní Slavkov. Příčina v šetření, škoda 2 475 tisíc korun.
27. 8. ZD Měřín, farma Bližkov, okres Žďár nad Sázavou. Příčina samovznícení píce, škoda 2 232 400 korun.
2. 9. Úhonice, okres Praha-západ. Příčina v šetření, škoda 3 186 300 korun.

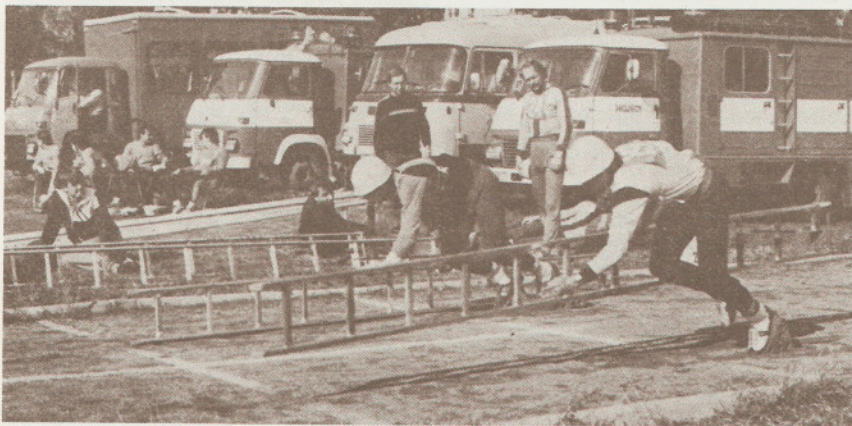
HRADEC UMÍ

„Mezi požárníky chodím rád,“ vysvětluje předseda ONV Frýdku-Místku ing. Jaroslav Menšík. „Jsou to lidé pracovití. Náš velitel útvaru, pan Foldyna, je muž na svém místě, svoji funkci vykonává obětavě. Škoda, že se na vrcholných orgánech požárníků nemohou profesionální a dobrovolní požárníci shodnout. U nás v okrese již dávno našli společnou řeč a je to vidět. Mám je rád, protože si nestěžují, nepláčí, ale chtějí dělat. Na vesnicích si bez požárníků nedokážeme život představit. Organizují kulturu, sázejí stromky, často pořádají i sport. To vše navíc. Známe ze své zkušenosti, že nejvíce času prožívají u svých stříkaček, hadic a proudnic. Prostě požárníci jsou v našem okrese slušní a skromní lidé, kteří mají u nás vždy dveře otevřené. Tak to bylo a bude v budoucnu na obecních úřadech.“

Plocha stadiónu TJ Válcoven plechu ve Frýdku-Místku je ozářena podzimním sluncem. Je čtvrtek 20. září a první disciplína XX. ročníku Beskydského poháru – „stovka“ – je v plném proudu.

Je čas se ohlédnout, jak jednotlivé ročníky poháru probíhaly.

Beskydský pohár v požárnímu sportu byl založen v roce 1971 na podnět tehdejší okresní inspekce požární ochrany ve Frýdku-Místku. Soutěž se konala za úzké

spolupráce se školou PO MV ČSR ve Frýdku-Místku a později hlavní správou Sboru PO při MV ČSR. Putovní trofej věnoval předseda okresního národního výboru.

Ve stísněných podmínkách malého hřiště u požární školy se při I. ročníku představilo pět družstev Severomoravského kraje a jako hosté požárníci z Brna. Již za dva roky nabyla soutěž celostátního charakteru a v roce 1974 se přihlásilo zahraniční družstvo z Polska, které změnilo své síly s výběrem ČSSR. Beskydský pohár se brzy stal prestižní záležitostí a byl na něm dosažen nejeden vynikající individuální i kolektivní výkon.

Na stupních vítězů se nejčastěji střídali Jaroslav Stodůlka, Josef Charvát, Jiří On-

derka, Vladimír Souček, Josef Ridzik, František Konrád. Vůbec nejúspěšnějším v soutěži jednotlivců byl Zdeněk Ficenec z Hradce Králové, který zvítězil v jednotlivých disciplínách celkem 8x.

Nejvíce požárníků-sportovců uvítal Frýdek-Místek v roce 1979. Na startu se objevilo 21 družstev včetně čtyř reprezentantů. Poprvé přijeli také sovětské reprezentanty v zastoupení výběru Gruzie a Ázerbájdžánu. S postupem času se měnila i výstroj a výzbroj: od těžkých kanad po lehké botasky, kovové C proudnice nahradily lehké z umělé hmoty. Ne vždy přálo počasí. Pořadatelé zažili nejčastěji lijáky, nechyběl ani sníh. Přes všechny tyto potíže měla soutěž vždy důstojný průběh a vysokou sportovní úroveň.

11. 9. ZD Teplýšovice, okres Benešov. Příčina v šetření, škoda 3 milióny korun.

Ke dvěma požárům skladů píce došlo v průběhu loňského léta na Opavsku. První požár je datován 21. 6. a došlo k němu v ZD Kravaře na farmě Koberice. Jednalo se o seník kolaudovaný v roce 1985 o rozměrech 54×15 m, ve kterém bylo uskladněno 287 tun sena sklizeného v roce 1990. Celé toto množství sena požár zcela zničil a navíc poškodil střešní krytinu. Škoda dosáhla částky 120 tisíc korun. Jak vlastně průběh požáru vypadal?

Krátce po 14. hodině zpozoroval traktorista, který naskladňoval suchou pící, úzký komínek dýmu v místě skladu, kde seno dosahovalo až osmi metrů výšky. Společně s dalšími pracovníky se snažil požár pomocí hasičích přístrojů hasit. Marně, a proto byla vzápětí uvedena ohlašovací služba. Po příjezdu první jednotky OÚ Sboru PO Opava bylo průzkumem zjištěno, že

seno hoří asi na polovině plochy skladu. Pomocí nakladače bylo nehořící seno vyváženo mimo sklad a čtyřmi útočnými C proudy bylo započato s hašením a zároveň s ochlazením stavebních konstrukcí skladu. Likvidován byl požár až druhý den v sedm hodin ráno. Co zjistili po požáru pracovníci OS Sboru PO a orgány VB? Devět dní před požárem byla v tomto ZD provedena tematická požární kontrola v rámci státního požárního dozoru. Vedení družstva bylo uloženo zajistit účinnější a častější kontrolu skladované píce a tím předejít případnému samovznícení. Když byl seník v minulých letech plněn jen asi do poloviční výšky, nebyly s měřením asi velké starosti, ale při naskladnění do výšky osmi metrů dost dobře není možné pomocí dvou metrových sond, které mělo ZD k dispozici, dostatečně teploty sena měřit. Z hlediska orgánů PO je zřejmé, že naskladňovat se do této výše nemělo. Bylo i rizikem odpo-

vědných pracovníků družstva, že to povolili, zejména, když věděli ze záznamu deníku měření, že teploty místně vzrůstají až na 51 °C krátce před požárem. Asi by ale pro ZD vznikl problém jiný: kam vlastně seno uskladnit?

Dne 11. srpna 1990 shořelo 523 tun sena ve velkokapacitním seníku typu JUZO Prefa Olomouc na Státním statku Vítkov, farma Klokočov. Zde celková škoda dosáhla částky 980 tisíc korun. Tento seník byl kolaudován teprve v červnu 1990 a hned poté naskladňován. „Zatěžkávací zkouškou“ tedy neprošel. Příčina požáru se dosud vyšetřuje, i když zde jsou známky ukazující na možnost samovznícení píce.

O požárech velkokapacitních seníků ještě asi dlouho budeme slyšet a zemědělci asi dlouho budou mít starosti, čím krmit v případě, že jim takovýto sklad vyhoří. Je to ale jenom jejich vina?

Ing. Vladimír VONÁSEK

Celkem se zúčastnilo všech devatenácti ročníků 217 domácích a zahraniční družstva z Maďarska, Polska, NDR a SSSR. Závodilo 1736 jednotlivců. Za obětavou práci organizátorů, zajištění technické čety, ale i zabezpečení veškeré týlové práce si zaslouží vysokého uznání příslušníci okresního útvaru ve Frýdku-Místku. O to více překvapuje, že na XX. ročníku chybělo nejen družstvo místního útvaru, ale i jeho zkušení organizátoři.

Pouze jako divák je na stadionu i zakladatel soutěže, 65letý Otakar Kantoš, v minulosti náčelník OI PO ve Frýdku-Místku. „Víte, že po dvaceti letech dnes poprvé krásně svítí sluníčko? Náš pohár je nejstarší soutěž v republice. Začátky byly složité. Soutěž pořádala okresní inspekce a útvar. Později se přidala střední škola a hlavní správa Sboru PO ČSR. Významně nám pomáhala pojišťovna. Je zajímavé, že za 19 let došlo pouze k jedinému úrazu a to na kladině. Závodník

byl ošetřen v nemocnici a ještě týž den propuštěn. Jednou tak celou noc pršelo, že byl stadion pod vodou. Musela se vynechat štafeta. Soutěž je to dobrá. Byla by škoda, kdyby byl dvacátý ročník poslední.“

Během dvou dnů, kdy se závody konaly, většina účastníků, organizátorů, rozhodčích, soutěžících i trenérů se shodla, že se opět sejdou na XXI. ročníku Beskydského poháru.

Jiří ČERNÝ, foto autor

CELKOVÉ VÝSLEDKY XX. ROČNÍKU

100 m S PŘEKÁŽKAMI

1. Polášek Antonín	UH	17.24 min.
2. Hovorka Martin	TP	17.75 min.
3. Kotland Jan	HK	17.78 min.
4. Švancara Václav	HK	17.83 min.
5. Veselovský Š.	Gum	17.83 min.

Zúčastnilo se 75 startujících

VĚŽ

1. Polášek Antonín	UH	15.01 min.
2. Schneeberg Ladislav	LB	15.05 min.
3. Veselovský Š.	Gum	15.25 min.
4. Šedivka Zdeněk	HK	15.53 min.
5. Kotland Jan	HK	15.67 min.

Zúčastnilo se 69 startujících

DVOJBOJ

1. Polášek Antonín	UH	32.25 min.
2. Veselovský Š.	Gum	33.08 min.
3. Kotland Jan	HK	33.45 min.
4. Šedivka Zdeněk	HK	33.62 min.
5. Schneeberg Ladislav	LB	33.67 min.
6. Hovorka Martin	TP	33.85 min.
7. Gazur Petr	Pha	34.05 min.
8. Ušačov Ján	BA	34.33 min.
9. Nikl Jiří	OV	34.53 min.
10. Švancara Václav	HK	34.74 min.

Hodnotilo se 61 závodníků

ŠTAFETA 4x100 m

	I.	II.	čas
1. Ostrava	69.55	61.76	61.76
2. Hradec Králové	63.32	62.99	62.99
3. Bratislava	63.17	0.00	63.17
4. Teplice	65.13	64.34	64.34
5. Třebíč	65.17	0.00	65.17

POŽÁRNÍ ÚTOK

1. Ostrava	32.53 min.
2. Teplice	33.23 min.
3. Hradec Králové	33.39 min.
4. Gumárne Púchov	33.81 min.
5. Bratislava	34.15 min.

VÝSLEDKY DRUŽSTEV

	100 m	věž	štafeta	útok	čas celkem
1. Hr. Králové	108.66	97.95	62.99	33.39	302.99
2. Ostrava	113.01	99.94	61.76	32.53	307.24
3. Bratislava	115.40	105.16	63.17	34.15	317.88
4. Teplice	115.21	106.87	64.34	33.23	319.65
5. Třebíč	117.78	107.64	65.17	34.71	325.30
6. Praha	117.29	100.85	66.95	44.47	329.56
7. Šumperk	120.32	116.52	66.55	52.34	355.73
8. Opava	130.90	126.79	76.70	41.02	375.41

A LESY HOŘELY

Horké léto 1990 bylo spojené v celé Evropě s výskytem četných lesních požárů, jejichž počet a rozsah patří z pohledu minulých let k rekordním. Tím se znovu tato problematika stala aktuální, a to nejen pro sdělovací prostředky.

Vybrali jsme proto z anglického odborného časopisu Fire Protection 1990, č. 231 a statistických záznamů HS Sboru PO MV ČR několik údajů o lesních požárech ve světě v posledních letech.

Patrně k nejvíce postiženým patří Brazílie. Uvádí se, že v roce 1989 doslova shořelo za 25 miliónů liber lesa. V roce 1986 lesní požáry jenom na území Amazonie zničily 120 000 km² půdy, z čehož jednu třetinu tvořily savany a tropické dešťové lesy. Ekologické škody způsobené těmito požáry jsou nevyčíslitelné.

O nic příznivější nejsou hlášení z Evropy. V roce 1978 zde bylo zaznamenáno 37 000 požárů, které zničily 7800 km² lesů. V letech 1980–1981 došlo k nárůstu z 31 000 na 40 100 požárů.

Z toho největší podíl připadá na Španělsko (10 800), za kterým následuje Itálie (8150), Portugalsko (6680) a Francie (5173). Ve Francii padlo za oběť ničivému živlu v roce 1986 500 km² lesů. Jediný požár v srpnu 1989 zničil lesy na ploše 100 km² včetně 15 vesnic.

V minulém roce v Itálii přišlo při lesních požárech o život 32 lidí. Místem výskytu častých lesních požárů je Sardinie, kde bylo zničeno za posledních 10 let 25 procent celkové plochy ostrova, což představuje 6300 km². Obdobná situace je v Řecku a Jugoslávii.

Lesní požáry se samozřejmě nevyhýbají ani vnitrozemským územím. V ČSFR došlo v roce 1989 ke 412 požárům se škodou přes 3 milióny korun. Za rekordní bude považován horký rok 1990, kdy škoda na lesích při deseti vybraných požárech se škodou nad sto tisíc korun činila přes 12 miliónů korun.

Ing. Pavel RYBÁŘ

JAK S POHONNÝMI HMOTAMI

SKLADOVÁNÍ – MANIPULACE

V souvislosti s probíhající ropnou krizí je snahou občanů, podnikatelů i organizací vytvářet si zásoby benzínu, nafty a dalších ropných produktů.

K tomuto účelu jsou využívány různé nádrže, nádoby a prostory, z nichž řada nesplňuje základní podmínky požární bezpečnosti. Hořlavé kapaliny různých tříd nebezpečnosti jsou skladovány (přechovávány) v neodpovídajících nádobách a nádržích z plastických hmot, otevřených nádobách, v místech, kde elektrická instalace není v provedení pro prostředí s nebezpečím výbuchu hořlavých plynů a par a podobně. Tento nežádoucí stav je zjišťován orgány státní správy při požárních kontrolách v rámci výkonu státního požárního dozoru a často na něj poukazují také masmédiá.

S cílem předejít případným škodlivým následkům, chtěl bych v tomto článku připomenout základní povinnosti občanů, podnikatelů a organizací při skladování a manipulaci těchto vysoce požárně nebezpečných látek.

Mezi základní povinnosti občanů

stanovené zákonem ČNR č. 133/1985 Sb., o požární ochraně patří počínat si tak, aby nedocházelo ke vzniku požárů, zejména při skladování a používání hořlavých nebo požárně nebezpečných látek, kam patří benzín, nafta a řada dalších ropných produktů.

Tato obecná povinnost je konkretizována ve vyhl. MV ČSR č. 37/1986 Sb.

Podle této vyhlášky může občan v bytě nebo jiném objektu v jeho vlastnictví nebo užívání skladovat nejvýše 10 litrů hořlavých kapalin.

Odchylně je upraveno skladování topné nafty a pohonných hmot v garážích.

Topnou naftu může občan skladovat v množství nejvýše 50 litrů jen v přenosných obalech, které mohou být i z plastu a musí být označeny nesmazatelným nápisem TOPNÁ NAFTA.

Pohonných hmot v garážích v předepsaných obalech může občan skla-

Z HISTORIE ÚRAZOVÉ PREVENCE

Varovné letáčky i plakáty o úrazové prevenci se u nás jaksi vytrácejí, snad i v rámci úspory papíru. Málo je jim přáno v podnicích a závodech. Obvykle končí v koši. A přece v minulosti měl takový poučný materiál svoje významné místo.

Po dlouhá desetiletí se vedly mezi odborníky přímo zarputilé spory o tom, zda je vhodné a správné ukazovat utržené ruce či nohy, skalpované hlavy s vytrženými vlasy či dělníky ležící v tratolišti krve. Hlasy pro i proti byly zhruba v rovnováze a tak se není co divit, že s drastickým žánrem jsme se u bezpečnostních plakátů prakticky setkávali málo, ale nejen u nás. O to více se bezpečnostní plakáty objevovaly v Holandsku. Před několika lety se začalo tvrdit, že použití bezpečnostních plakátů s drastickým obsahem přece jen pro širokou veřejnost není vhodné a lze je používat pouze při školení pro vybrané notorické porušovatele bezpečnostních předpisů. Odborníci totiž přišli na to, že drastické plakáty nejen šokují, ale mnohdy vyvolávají odpor proti všem prostředkům úrazové prevence.

Jaká je budoucnost těchto drastických plakátů? Dnes nikdo nedokáže říci.

Vojtěch GLOSS

dovat nejvýše 40 litrů pro osobní motorové vozidlo a 80 litrů pro nákladní vozidlo. Do tohoto množství se nezapočítávají pohonné hmoty v nádrži vozidla.

Ve sklepích nebo suterénních místnostech může občan skladovat nejvýše 50 litrů hořlavých kapalin v předepsaných obalech pro každý byt nebo jiný objekt v jeho vlastnictví nebo užívání. Při lokálním vytápění topnou náftou může k tomuto účelu skladovat nejvýše 100 litrů topné náfty jen v přenosných obalech s tím, že objem přenosného obalu nesmí přesáhnout 50 litrů. Ve sklepích nebo suterénních místnostech, kde se skladuje topná náfta pro lokální vytápění, nesmí občan skladovat jiné hořlavé kapaliny.

Občan musí dbát, aby hořlavé kapaliny neunikaly do kanalizace. Hořlavé

Vracela jsem se pozdě večer domů,“ vzpomínala paní Jalovcová, která bydlí na chomutovském sídlišti Matěje Kopeckého, „a na chodbě našeho domu jsem ucítila zápach.“ Zaklepala tedy na sousedy a společně zjistili, že pach vychází z bytu osamělého muže. Zvonili, bouchali, ale nikdo neotevřel. Rady si ne-

UPEČENÉ MASO

věděl ani přivolaný domovník. Bylo těžko rozhodnout. Má zavolat hasiče a riskovat zbytečný výjezd? Avšak vzduch v panelákové chodbě začal nepříjemně houstnout. Jeden z obyvatelů domu František Slípka se rozhodl jednat. Zavolał na požární útvar v Chomutově.

Hasiči přijeli zároveň s příslušníky Veřejné bezpečnosti. Nezdržovali se a okamžitě vyrazili dveře od bytu. Vtrhli do místnosti. Na rozžhavené plotně elektrického vařiče černal hrnec se zbytky zuhelnatělého masa. Vařič stál přímo u umakartové linky. Na přihlížející obyvatele zapůsobila profesionální práce požírníků. Majitel bytu se i se svým psem vrátil domů z blízké vinárny v pozdní večerní hodinu. Ten se lekl!

Tentokrát požírníci přijeli včas. Zásah byl v pravou chvíli. Štěstí, že obyvatel domu nebyli lhostejní. Stačilo, aby se v pravou chvíli našel rozhodný člověk, který se nebál přijmout riziko zodpovědnosti. (kl)

PERLIČKY Z POŽÁŘIŠTĚ

V neděli byla v sousední obci pořádána slavnost, na kterou šla i rodina K. Během slavnosti K. vydatně popíjel 12stupňové pivo, takže si při teplém počasí brzy přivodil dokonalou opici. Když při předvádění módní přehlídky používal sprostých výrazů vůči hlasateli, který modely slovně doprovázel, manželka ho napomínala. Začala rodinná hádka na veřejnosti a ta pokračovala i doma, kde K. manželku značně zmlátil. Pak vylezl na půdu a tu zapálil.

Při vyšetřování vyšlo najevo, že K. byl za 2. světové války příslušník německé armády a podílel se s hlinkovci na vraždění židů na Slovensku.

Zvláštní poznatky nejsou, a to vzhledem k tomu, že se jedná o příčinu požáru zcela zvláštní.

Požárem bylo značně poškozeno pohřební vozidlo, ve kterém byla převážena mrtvá osoba mužského pohlaví, která tímto utrpěla předčasnou kremaci.

Příčinou vzniku požáru bylo odhození nedopalku cigarety v místnosti pacientem, který zapadl do škvíry ložního prádla na sousední posteli.

Na zemi byla náhodou dlaždice, takže po spadnutí žehličky na zem se šňůra přetrhla a tím i proud, čímž byl porušen zák. č. 18/58 Sb. Kladem zde byla podlaha z dlaždic.

... požár stohu byl prováděn na volném prostranství.

Požárem byly zničeny tři roje včel s medem a potřebným vybavením.

Požár byl způsoben pěti dětmi, které si ve stodole hrály. Jeden z chlapců byl přivázán provazem za nohu a po vzniku požáru jej nemohli ostatní rozvázat. Jeden z nich pak provaz překousal, čímž lze kladně hodnotit počínání chlapců. Nakonec se přece jen nikomu nic nestalo.

Ke vzniku požáru došlo následkem závadné instalace lokálního topení na tuhá paliva instalované v samoobsluze kamen značky KLUB. (js)

